

er bleven angreben, at berigtige de factiske Urigtigheeder, der ere blevene fremsførte imod ham. Det er hertillands, som vel ogsaa andre Steder, Tilfældet, at visse Blade, visse Tidsskrifter have deres egen Læsefreds, og at der i denne Læsefreds kun sjelden trænge andre Tidsskrifter frem. Det kan nu meget lidet nytte, naar man er bleven heftig angrebet, saa at indrykke en Bekjendtgjørelse om, at man agter at anlægge Sag eller har anlagt Sag, og der saa gaaer flere Maaneder, ja maaskee et halvt Aar hen, uden at den Urigtighed, som har været fremsført, bliver berigtiget, og inden der atter indrykkes en Bekjendtgjørelse om, at der er faldet Dom; det vil slet ikke ophæve Indtrykket af den urigtige Beskyldning, som kan være fremsført. Jeg anseer et saadant Forslag som dette for ikke at opnaae den Hensigt, der var tilfattet ved Regjeringens Udkast, og der ogsaa med en Modification blev optaget af Landstinget, og den Modification, nemlig at et heelt Nummer blev indskrænket til et Qvartnummer, maa jeg erkjende, at der er Saameget der taler for, at jeg ikke skulde have Noget imod, at en saadan Forandring blev iværksat, men jeg kan ikke Andet end for mit Vedkommende, ansee den Forandring, som her er foregaaet, for i høi Grad betænkelig.

J. N. Hansen: Naar der foresligger Forsamlingen en Lov, som man er vis paa, at Majoriteten vnsker skal gaae igjennem, saa er det et meget godt Middel til at nedslaae de Ændringsforslag, som Lovens Venner ikke synes om, naar man gjør opmærksom paa, at Lovens Skjæbne, om den skal staae eller falde, beroer paa, om den bliver vedtagen i den Form, hvori den er foreslaaet eller ikke; Minoriteten staaer derved i et dobbelt vanskeligt Forhold til denne Sags Discussion, idet den vanskelig kan imødegaae denne Grund. Naar man paaistaar: dersom der skeer nogen Forandring i det foreliggende Forslag, saa vil det derved gjøres lettere at styrte hele Loven, saa er det Noget, som gjør overmaade stor Virkning, og som ikke let kan imødegaaes. Den Minoritet, der ikke vnsker Loven, maa dog aabenbart baade betragte det som vnskeligt og som en Pligt, at den ved Ændringsforslag til Lovens enkelte Dele søger

at indbringe saadanne Forandringer i den, at den derved mere kan forsones med den, men ifølge den udtalte Betragtning, at Loven derved staaer og falder, saa vil den meget vanskeligt kunne faae saadanne Forandringer indbragte, som dog alle i og for sig selv maaskee kunde findes antagelige. Med Hensyn til de 2 Forslag, jeg har tilladt mig at stille til nærværende Paragraph, da skal jeg frasalbe det første, idet jeg har hørt, at de ærede Forslagsstillere have tiltraadt et andet Forslag, der ganske opfylder det, jeg ogsaa havde tilfattet ved mit første Forslag; Ordene „Embedsmænd eller Andre“, hvorved Embedsclassen stilles i en Kategorie for sig selv, som Folk, der blive særtilt berørte ved at stilles sammen med Andre, det fandt jeg anstødeligt, og jeg foreslog derfor et Udtryk, hvorved det blev afhjulpet, men det er mig naturligvis ganske ligegyldigt, ved hvilket Udtryk det bliver afhjulpet, naar det kun afløses. Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille til en Forandring i 2den Paragraph, have de ærede Forslagsstillere ogsaa tiltraadt, og det maa jo glæde mig, thi saa er jeg jo overbevist om, at Loven ikke staaer og falder, om dette Punkt bliver beholdt uforandret eller ikke. For det første har jeg stillet det af den Grund, at det forekommer mig at stille Bladudgiverne paa et forskjelligt Standpunkt. Naar man tillader en Mand, der udgiver et Dagblad, at vælge blandt 3 af sine første Nummere, hvilket han vil til at indføre denne Bekjendtgjørelse i, medens en Mand, der kun udgiver et Blad 2 Gange om Ugen, ikke overlades Valget af de 3 første Nummere, men skal optage den i det første, der udkommer, saa er det at stille dem paa en ulige Maade til Loven; for det Andet vil ogsaa den, der kjender Noget til, hvorledes det hænger sammen med saadan Udgivelse af Blade, der kun udkomme et Par Gange ugentlig, kunne indsee, at en Udgiver af et saadant Blad efter den Bestemmelse, der her er foreslaaet, meget let vilde kunne komme til at blive straffet uden egen Skyld, thi, naar man tager et Blad, som udkommer Mandag og Fredag, og en saadan Meddelelse bliver forlangt optaget i et saadant Blad Torsdag Eftermiddag eller Søndag Eftermiddag, saa vilde der jo